

Jakobstad 22 November 1885

Älskade Bröder!

Så har då Gud äfven från dig
berttagit ditt hjertas vän. — Ja sak-
nad och tomhet skola visst följa oss
så länge vi här vandra, men utom
den stora stora trösten att våra kära
äro hos Gud, ifrån allt ondt förlöste,
hafva vi gamla den vissheten att
var saknad varar allenast en li-
ten tid. Derfor böje vi oss ödmjukt
under Herrens vilja och förbide
med tålmod och förtrostan den tid
då äfven vår förloringsstund
kommer. De unga ha att bereda sig
på en längre tid, men de ha äfven
så många andra intressen i lifvet

som skingrar sorgen. Hålsa dina barn mycket, vi förstå och deltaga så innerligt i deras saknad.

Måtte den sorgen blifva för dem en varaktig dragning till himmelen. Dessa dagar då mina tankar så ofta vistats hos er har jag i minnet genomgått Emelies och min vänskapshistoria. Så långt jag minns tillbaka ha vi varit goda vänner och jag minnes inte att vi någonsin varit oense. Väl minnes jag ett och annat obetänksamt ord från min sida som ännu gör mig ondt, och som kunnat störa vänskapen om inte Emelie med så ovanlig saktmodighet upptagit allt. Sedan då en tid kom då vi genom yttre och inre förhållanden blifvo skilda, fortforo vi dock att ha hvarandra i vårt minne, och jag vet att Gud hört mina böner för er båda. Och kallat er till sin Sons

Leopold beslöto sig för att resa till Riksmäkt och möjligen till Ålfors. Han förde väl redan vara på resa. Vi gå nu i kyrkan för att höra Domsondagens predikan.

Jesu Kristi delaktighet.

Vi ha mycket funderat huru det
nu skall vara för dig och flickorna
att återvända till Björkudden.
Det kan nog vara tomt och ensligare
än förr i de stora höga rummen.
Vi ha gissat att ni möjligen fört
skulle fara med Aina och Berndt
till Borgå och sedan får ni väl
dem alla till er till julen. Vi ha
blifvit bjudna till Jyväskylä till
julgäster, men jag vågar inte ge
mig ut på någon vinterresa så
gerne jag än ville vara hos dem
och se de små barnens glädje.
Alma och Zachris tykas ju fortfa-
rande trivas och det tycks väl gå
för sig med finskan fast det nog
tyktes vara ett vågadt företag.
Hvem vare med oss alla.
Flickorna sända sina deltagande
hälsningar. Din gamla syster.

Jesu Christi beaktelse.

Vi ha mycket funderat huru det
nu skall vara för dig och flickorna
att återvända till Björkveden.
Det kan nog vara tråkigt och enlidsamt
än för i de stora trädgårdarna.
Vi ha gissat att vi enlidsamt
skulle vara med dina och Bernadett
till Sverige och sedan för vi väl
den alla till en till julen. Vi ha
bäst bestämt till Björkveden till
julestaden, men jag vägar inte ge
mig ut på någon vinternas så
genom jag är villig vara hos den
och de som barnerna glädje.
Dina och Bernadett tycks ju fast
när de tycks att det tycks väl på
för sig med finheten fast det nog
tyckes vara ett värdigt företag.
Huru vara med oss alla.
Barnen som de sina elskade
barnen. Din gamla moder.